

Előszó

Miklós!

Illeszthető-e ilyen egyszerű megszólítás egy tudományos életpályát méltató emlékkönyv előszava elé, amely Prof. Dr. Kengyel Miklós, a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának nagyra becsült egyetemi tanárára emlékezve íródott? – tettem fel a kérdést magamnak. Aztán mégis maradtam e megszólításnál, mert akik ismerték, úgyszólván tudják, hogy az Állam- és Jogtudományi Kar Európai Jogi és Nemzetközi Magánjogi Tanszék főállású oktatója, a Kar Doktori Iskolájának vezetője volt. Fő kutatási területnek az európai és az összehasonlító polgári eljárásjogot, valamint a nemzetközi kollíziós magánjogot választotta.

A mi barátságunknak nem a közös kaposváriság az eredője, nem is a pécsi jogtudományi egyetemi élmények. Egyszerűen kezdődött. Az akkor még Somogy Megyei Bíróság, ma Kaposvári Törvényszék fonyódi üdülőjében egy szakmai konferencia után, amelyre hivatalos volt ő is, lementünk a kikötőbe egy pohár sörre. S beszélgetés közben született meg a bírósági segédhivatal felsőfokú képzésére az igazságügyi főiskola alapításának gondolata. Öt évbe tellett, mire sikerült végigvinni, és az akkreditálása megtörtént. Azóta nem csak a pécsi jogi egyetemen zajlik ez a képzés.

Kengyel Miklós nemcsak jogtudós volt, hanem tapasztalati ismeretek birtokában foglalkozott a polgári bíráskodással és nem utolsósorban a jogászai viselkedéssel is. Otthonosan mozgott a bíróságok világában, és a véleményét mindig hangosan kimondta. *Perkultúra – A bíróságok világa – A világ bíróságai* című műve a nemzetközi igazságszolgáltatás kultúrtörténetének könyve. Hosszan lehetne sorolni itthon és külföldön megjelent munkáit, elismeréseit.

Halála előtt két héttel felhívott Fonyódon, hogy kint van, találkozhatnánk. „Nagyon szívesen!” – feleltem. A kikötőben hajóra szálltunk, és jó szélben vitorláztunk. Akkor mondta, hogy az egészségével sajnos gondok vannak, és rászánta magát a műtétre. Bizakodó volt... Nem tudtam, hogy utoljára látom...

Örök barátod:

Ujkéry Csaba